

„Barátság és muzsika Olaszországban”

Bp. 2014. nov.19.

Kivételes esztendő az idei a Budapesti Monteverdi Kórus énekesei számára: egy gyönyörű és rövid milánói hangverseny után, amikor a St. Ambrogio dómban énekelhettünk a MITO fesztivál keretében reneszánsz műsort, másodszor is ellátogattunk Olaszországba, két baráti kórus meghívására.

Október 22-én kora reggel indultunk Suseganaba, egy Velence közeli kisvárosba. Nem sok időnk jutott arra, hogy kipihenjük a hosszú buszos út fáradalmait, mert este a város templomában tartott koncertünk előtt egy fogadásra vártak bennünket a városházára, ahol köszöntött a minket vendégül látó suseganai Corale San Salvatore kórus elnöke, Gianfranco Baro, karnagya, Giovanni Bortoli, és a helyi alpolgármester. Később befutott a település polgármester asszonya is, ő orvosnő, aki a kórházi szolgálatából jött át hozzánk. A helyi vezetők hangsúlyozták, hogy fontosnak tartják ezt a hivatalos formájú köszöntést, mert így szeretnék kimutatni, hogy, ha az ő városuk kórusa vendégül lát egy külföldi kórust, akkor az nem csak a két együttest érintő szakmai-baráti találkozó, hanem az egész város ügye és büszkesége.

Az esti koncertre megtelt a templom, ahol megérezhettük a közönség szeretetét. Sokféle művet adtunk elő, és szinte kivétel nélkül, mindent kitörő lelkesedéssel fogadtak: Victoriától Fauré-ig, Kodálytól Szőnyi Erzsébetig. Kórusunknak és karnagyunknak, Kollár Évának ars poeticájához tartozik, hogy népszerűsítsük magyar szerzők műveit, illetve kortárs szerzők darabjait. Olaszországban minden koncertünkön őszinte érdeklődéssel fogadták a magyar nyelvű műsorszámokat. Visszatérve a 22-ei estéhez, itt olyan felemelő élményben volt részünk, amely ritkán adatik meg profi előadóknak is: Verdi Pater Noster című műve után a publikum több tagjának egy-egy könnyecsepp jelent meg a szemében, illetve bizonyos darabok után felhangzott – talán a környezetéhez nem illő – „Bravo!” kiáltás is.

A kedvesség, szívéllyesség, amivel a helyiek fogadtak minket, ottlétünk néhány napja alatt cseppet sem lankadt. Egy kisebb csapat végig mellettünk volt, ők elkísértek bennünket koncertjeinkre, kirándulásainkra. És itt mindenképp ki kell emelnem a kórus elnökét, Gianfranco Baro urat, akinek az út szervezését köszönhetjük, Mahó Krisztinát is meg kell említeni, aki egész idő alatt fordított nekünk olaszról magyarra és fordítva. Ottlétünk alatt ellátogathattunk velük Velencébe, illetve megismertük Susegana történetét, bebarangoltuk a környék híres kastélyát, a Castello di San Salvatore dei Conti Collalto épületeit, romjait és gyönyörű kertjét. Gianfranco mindnyájunkat lenyűgözött felkészültségével, ahogy ott tartózkodásunk másnapján körbevezetett bennünket Velence városában, s a legapróbb részletekig bemutatta a Frari templomot, melynek megtekintése számunkra különösen nagy élményt jelentett, hiszen ott névadónk, Claudio Monteverdi sírjánál énekelhettünk.

Velencéből visszatérve Suseganaba, közös vacsorán vettünk részt a helyi kórossal, és egy nagyszerű hangulatú estét töltöttünk együtt. A beszélgetésekből kiderült, ők bennük olyan barátokra leltünk, akik nagyon hasonlítanak miránk. Ők is, akárcsak mi, szinte kivétel nélkül amatőr énekesek, de előadásaikban profizmusra törekednek. Elkötelezettek a nemzetközi

kapcsolatok ápolása iránt, - és ahogy nálunk is, úgy náluk is - a tizenévesektől nyugdíjasokig minden korosztályból találunk énekeseket. Nagyon várjuk a jövő tavaszi viszontlátást, ezúttal már Budapesten.

24-én este, Belluno XXIII. János pápáról elnevezett városi színházában adtunk koncertet, főként világi művekből álló műsorral. Banchieri, Monteverdi darabok mellett számos magyar szerző (Kodály Zoltán, Bárdos Lajos, Ligeti György) művét énekeltük. Színházteremben koncertezni sosem egyszerű feladat, különösen nem, ha alig van idő megismerni a helyszínt az előadás előtt. De a sok szervezésbeli nehézség ellenére jól éreztük magunkat, és jókedvünkhöz hozzájárult, hogy a közönség soraiban felfedeztünk pár baráti arcot: a Corale San Salvatore néhány tagja jött el Suseganából, hogy még egyszer halljon bennünket.

Másnap, 25-én buszra szálltunk és Milánó felé folytattuk utunkat, hogy ott találkozzunk a Hofheimi Kamara Kórusal, akik idén ünneplik fennállásuk 25. évfordulóját. A két kórus között hosszú évek óta tartó kapcsolat áll fenn, számos közös koncertet tudhatnak maguk mögött Budapesten, Hofheimben, és Frankfurtban. Olyan nagyszabású művek hangzottak el közös produkcióként, mint Mendelssohn Éliás című oratóriuma, vagy Haydn Teremtés-e, 2009-ben.

Ezen az estén szintén közös koncertre került sor, Garlate városában, a S. Stefano-templomban. Itt a Budapesti Monteverdi Kórus Palestrinától, Victoriától, Faurétól, Orbán Györgytől illetve Szőnyi Erzsébettől énekelt néhány művet. Majd német barátainkkal közösen szólaltattuk meg Schütz, Rheinberger, Bruck, Grieg és Reger egy-egy motettáját, utóbbiakat Kollár Éva és a KammerChor Hofheim karnagya, Hans Georg Dechange felváltva vezényelték. A közös műveket csak az előadás napján, néhány órával a koncert előtt tudtuk összepróbálni. Szerencsére, ez még sem jelentett gondot, talán pont a két együttes és két karnagy között oly régen fennálló szakmai kapcsolatnak köszönhetően.

Másnap délelőtt Barzanóban egy misén énekeltünk, szintén közösen a KammerChor Hofheim együttesével. Az előző estén elhangzottak mellette elénekelhettük Victoria Sanctus-Benedictus tételét is a Missa O magnum Mysterium c. műből. Délután megtekintettük Bergamo városát, itt közös sétát tettünk hesseni barátainkkal, majd este velük ünnepeltük negyedszázados fennállásuk évfordulóját. De ünnepeltük a közös munka szépségét is, és beszélgettünk arról, mennyire várjuk már, hogy velük is újra találkozzunk, és ismét együtt énekeljünk.

Sziklai Sára Bíbor